

**KLUB UPOKOJENIH DELAVCEV MNZ
KOROŠKA**

<http://www.udmnz-koroska.eu>

30 LET

25. 4. 1980 — 23. 4. 2010

DNE 25.4.1980 SMO NA PM DRAVOGRAD SKLICALI USTANOVNI OBČNI ZBOR

V posebno čast mi je, da lahko kot prvi predsednik kluba v tej jubilejni reviji napišem nekaj dejstev in svojih razmišljanj. Uradno je bil klub ustanovljen 25. aprila 1980, čeprav segajo korenine kluba tudi kakšno leto nazaj, ko so se posamezni upokojeanci že včlanili v Podružnico Kluba Maksa Perca Maribor, ki je takrat delovala na PM Dravograd, vodil pa jo je Ciril LOVŠIN.

V osemdesetih letih, ko se je povečalo število upokojeni miličnikov in pripadnikov drugih služb notranjega resorja, se je porodila ideja, da bi tudi na Koroškem ustanovili svoj klub. Po predhodnem mnenju mariborskega kluba in Zveze klubov v Ljubljani in v soglasju s takratno UJV Slovenj Gradec, smo pristopili k pripravam za ustanovitev kluba. Imenovali smo iniciativni odbor, mene pa so zadolžili za vodenje odbora in organizacijo priprav. V enem letu smo izvedli vsa potrebna opravila in dne 25.4.1980 na PM Dravograd sklicali ustanovni občni zbor, katerega se je udeležilo okoli 50 naših upokojencev. Izvolili smo upravni odbor in druge organe društva, mene pa so izvolili za predsednika. Sprejeli pa smo tudi sklep, da bo sedež kluba na PM Dravograd, saj nam je vodstvo PM zagotovilo prostore in druge pogoje za delovanje.

Osnovni namen kluba je bil zagotavljanje medsebojnega druženja stanovskih kolegov v obliki raznih dejavnosti, zlasti pa skupni izleti in družabna srečanja z družinskimi člani, športna srečanja v klubu in med klubi, obiskovanje bolnih članov, nudenje pomoči socialno prizadetim članom, zagotavljanje počitniških uslug v počitniških domovih resorja, nudenje pravne pomoči v zadevah sporne odmere pokojnin in ne nazadnje udeležba na pogrebni slovesnostih umrlih članov.

Naj poudarim, da je bilo takratno republiško in regionalno vodstvo notranjega resorja zelo naklonjeno svojim bivšim kolegom. Klubi so takrat dobivali denarno pomoč iz proračunskih sredstev, deležni pa smo bili tudi drugih oblik nematerialnega pomena kot so zagotavljanje prevoznih in poštnih uslug, vabljenje in prevozi na resorne proslave in druga resorna srečanja, preko leta so se večkrat organizirali informativni dnevi in druge oblike informiranja, zlasti pa še srečanja ob zaključku leta. Vse to je krepilo sodelovanje med aktivnimi in upokojenimi delavci, krepil se je cehovski duh. Žal je danes ostalo zelo malo od naštetega, klubi pa zaradi pomanjkanja sredstev za delo životarijo, saj s članarino uspejo zagotoviti le najnujnejše poslovanje.

Res sem že kar nekaj let upokojen in da se je v tem času povečalo število naših upokojencev, pa žal opažam, da vsi niso člani našega kluba. Res se je v tem času upokojilo več generacij policistov, vendar ugotavljam, da ne gre za generacijski konflikt. V zadnjih letih so bila v policiji ustanovljena nekatera nova društva, ki imajo zaradi več sredstev bolj zanimive programe in so zaradi tega tudi bolj privlačna. Če se situacija na področju financiranja naših klubov ne bo izboljšala, bodo klubi stagnirali še bolj.

Ne morem tudi mimo dejstva, da je večina naših članov tako v času aktivnega službovanja kot tudi pozneje kot upokojeanci, orala ledino takratnemu sistemu SLO in DS, ki je bil nesporno osnova za kasnejše uspešno osamosvajanje Slovenije. Nekateri naši člani so tudi aktivno sodelovali v osvobodilni vojni, oboji pa so tudi prejemniki številnih najvišjih priznanj in odlikovanj. Zgrožen sem nad dejstvom, da nekatere strukture danes tako zaničevalno in žaljivo gledajo na ta naš prispevek.

Na kraju pa se zahvaljujem vsem članom kluba za dosedanje sodelovanje in pripadnost klubu, posebej pa še tistim, ki so s svojo aktivnostjo pripomogli k ustanovitvi in poznejšemu uspešnemu delovanju kluba. Zahvaljujem se tudi vsem drugim, ki so kakorkoli pripomogli k uspešnemu tridesetletnemu delovanju kluba.

Aleksander Borštnar

UPOKOJENI POLICISTI KOROŠKE PRAZNUJEMO 30 LET DELOVANJA

Naše društvo je bilo ustanovljeno 25.4.1980 pod imenom OBMOČNI KLUB UPOKOJENIH DELAVCEV MINISTRSTVA ZA NOTRANJE ZADEVE »MAKSA PERCA« DRAVOGRAD, s sedežem društva na takratni POSTAJI MILICE DRAVOGRAD. Vkljub nekaterim poizkusom selitve smo uspeli sedež društva ohraniti v Dravogradu in je tudi sedaj na naslovu POLICIJSKE POSTAJE DRAVOGRAD. Ker dosedanje ime kluba ni opisovalo dejanskega obsega delovanja kluba, ki deluje na območju Koroške in ima člane iz celotne koroške regije, smo se na letnem zboru članstva leta 2008 odločili, da se preimenujemo v KLUB UPOKOJENIH DELAVCEV MINISTRSTVA ZA NOTRANJE ZADEVE KOROŠKA.

Upokojeni delavci MNZ smo svoje prvo društvo ustanovili 1969 v Ljubljani, ko je bilo v naših vrstah vsako politično delovanje nezaželeno oz. celo prepovedano. V tistih časih je zaposlovanje, delo in upokojevanje policistov urejal poseben zakon, zato je bilo takratno društvo upokojenih delavcev MNZ dejansko tudi prvi zametek sindikalnega delovanja v organih za notranje zadeve. Koroški upokojeanci smo se že leta 1971 vključili v Društvo upokojenih delavcev MNZ, ki je imelo sedež v Mariboru, saj je takratna Uprava za notranje zadeve Maribor pokrivala tudi območje Koroške. Z ustanovitvijo UNZ Sl. Gradec so v letu 1980 nastopili tudi pogoji za ustanovitev samostojnega društva na Koroškem.

Naše društvo je v tem obdobju vodilo 13 predsednikov in sicer: **BORŠTNAR Aleksander**, kot ustanovitelj in prvi predsednik kluba, **ŠINKO Anton**, **BERNARD Peter**, **KOTNIK Adolf**, **LEŠNIK Jožef**, **ZALAR Alojz**, **FIJAVŽ Milan**, **VELIČKI Karel**, **LESNIK Franc**, **PUŠNIK Jožef**, **KOBAL Marjan**, **TERTINEK Marija** in **HRIBERNIK Milan**.

Prav je, da se ob tej priliki spomnimo njihovih imen in njihovega prispevka k uspešnemu delu kluba, žal pa so nekateri že pokojni. Hvala vsem za vaš prispevek.

Ker je ustanavljanje in delo v prvih letih delovanja kluba že opisal ustanovitelj in prvi predsednik g. BORŠTNAR naj dodam, da je klub v začetnem obdobju imel boljše pogoje za delo kot jih ima danes, saj je v začetni fazi dobival od MNZ celo sredstva za delo, v vmesni fazi se je lahko ukvarjal s pridobitno dejavnostjo, v zadnjih letih pa je klub prepuščen lastni iznajdljivosti, financira pa se izključno s svojo članarino. Žal tudi izgledi za prihodnost niso najbolj obetavni.

V klubu vsako leto planiramo izvedbo vrsto aktivnosti, katere bolj ali manj uspešno realiziramo, odvisno od interesa članstva. Tradicionalno se udeležujemo športnih iger upokojenih delavcev MNZ in letnih družabnih srečanj, ki jih vsako leto organizira drugi klub. Tudi naš klub je bil že organizator teh družabnih srečanj, tako smo v letu 1996 organizirali eno izmed najbolj obiskanih športnih iger skupaj z družabnim srečanjem v zgodovini Zveze klubov, dober odmev pa je imelo tudi družabno srečanje, ki smo ga v letu 2008 organizirali v Mislinji.

Koncem leta 2009 je bilo v naš klub včlanjeno 95 članov in članic. Število članov se je stalno povečevalo, od ustanovnih 50 članov leta 1980, do današnjih 95. Število članov po območjih upravnih enot je naslednje:

Slovenj Gradec	21	moških	+	4	ženske	=	25	članov
Dravograd	22	-/-		+ 2	-/-	=	24	članov
Radlje ob Dravi	19	-/-		+ 4	-/-	=	23	članov
Ravne na Koroškem	21	-/-		+ 2	-/-	=	23	članov

Število članstva je v glavnem odvisno od števila novo upokojenih delavcev, ki pa jih v zadnjih letih ni več toliko, ko so se zaradi generacijske menjave upokojevale večje skupine policistov. Žal tudi priliv novih članov iz vrst novo upokojenih policistov ni v pričakovanjih, saj se nekateri počutijo še premlade za naziv upokojenca, po drugi strani pa zaradi skromnih sredstev tudi naši programi niso za njih najbolj atraktivni.

Smo pa vkljub temu v zadnjih letih naredili nekaj korakov naprej. Izpolnili smo dolgoletno željo članov, da smo razvili svoj prapor, za kar gre zahvala vsem donatorjem, zlasti Občini Dravograd in seveda vsem našim članom ter vodstvu PU Slovenj Gradec. Prav tako smo pristopili k menjavi članskih izkaznic, na katerih so sedaj tudi fotografije in drugi osebni podatki, seveda po željah posameznega člana. Ponovno obiskujemo najstarejše in težko bolne člane, žal pa nam za to humanitarno področje primanjkuje sredstev. Dvakrat smo že izdali letni bilten, tako da so tudi tisti člani, ki ne zmorejo udeležbe na naših letnih zborih ali na drugih prireditvah, obveščeni o naših dejavnostih. Ker ima tretina naših članov doma tudi internet, smo poizkusno odprli tudi lastne internetne strani.

Klub tudi ni pozabil na 30 letnico svojega delovanja. Ker želimo ta jubilej praznovati čimbolj svečano, smo že koncem leta 2009 imenovali organizacijski odbor, izdelali program praznovanja in takoj pristopili k prvim aktivnostim. Poleg proslave, na kateri se bomo zahvalili najbolj zaslužnim članom in drugim, ki so tudi prispevali k uspešnemu delu kluba, smo organizirali tudi vrsto športnih tekmovanj v počastitev 30. obletnice, na dan proslave pa bomo odprli še razstavo ljubiteljskih dejavnosti naših članov.

ČESTITAM VSEM ČLANICAM IN ČLANOM KLUBA OB 30 LETNICI DELOVANJA !

Predsednik Kluba upokojenih delavcev MNZ Koroška
Stane Isak

LAHKO SMO PONOSNI NA NAŠE PREHOJENE POTI

Spoštovane kolegice in kolegi - upokojeni delavci organov za notranje zadeve Koroške, lep tovariški pozdrav.

Na začetku sem namenoma poudaril »upokojeni delavci organov za notranje zadeve«, ker se je pred 30. leti v Dravogradu uradno organiziralo prvo stanovsko društvo-klub na Koroškem s tem imenom.

Ob tej priliki ne bom govoril o zgodovini, delu in problemih kluba, ker to vsi poznamo.

Povedal bi rad nekaj besed o tem kakšne vrste upokojenci sploh smo. Izhajamo iz, jaz pravim, izredne organizacijske strukture organov za notranje zadeve, kakor koli so se le-ti imenovali oziroma bili organizirani v zgodovini Republike Slovenije v sestavu nekdane skupne države, oziroma po osamosvojitvi v samostojni državi.

Zakaj tako pravim? Gre namreč za represivni državni organ, ki nima primerjave z ostalimi državnimi organi, kateri svoje delo opravljajo po hierarhičnem ter teritorialnem principu in takšna je tudi njegova notranja organizacija ter sistemizacija delovnih

mest, katera zajema vse vrste poklicev, ki jih je mogoče najti v katalogu poklicev, od najbolj enostavnih, manj zahtevnih, administrativno-tehničnih do ekonomistov, pravnikov, politologov, sociologov, kemikov, fizikov, zdravnikov, glasbenikov, učiteljev in še in še, seveda pa je tu še poklic policist v njegovem najbolj žlahtnem družbenem pomenu, kot enega najtežjih poklicev, kjer se prepletajo težko združljive zahteve in ideali, od nasilnega ravnanja ter uporabe orožja do spoštljivega in kulturnega odnosa do državljanov.

In takšni smo tudi mi in takšna je tudi struktura našega članstva.

Naš nekdanji delodajalec so torej organi za notranje zadeve. Do sedaj je organe za notranje zadeve vodilo 4 sekretarji ter 9 ministrov in prav sedanja ministrica je prva ženska ministrica v zgodovini slovenske policije, ga. Katarina Kresal.

Vloga organov za notranje zadeve je vsem nam dobro poznana in je bila v zgodovini slovenske državnosti vedno ključna, za samostojnost slovenske države pa tudi odločilna.

Ko smo bili še aktivni delavci organov za notranje zadeve, je bila tudi naša vloga takšna, oziroma smo delili usode vseh naših kolegov, ne glede na to v kakšni družbeni ureditvi in okolju z vsemi pretresi smo delovali. Vedno so nas, tako kot danes naše aktivne kolege, rabili, včasih tudi zlorabili. Vendar pa smo svoje delo vseeno opravili strokovno, profesionalno in lojalno, predvsem pa častno in pošteno. Mnogi naši sedanji člani so naredili tudi izjemno bogate kariere izven organov za notranje zadeve v politiki, v drugih državnih organih, na področju izobraževanja, v gospodarstvu ipd...

Razlogi za naše upokojevanje so bili različni, od normalnih zaradi izpolnjevanja zakonskih pogojev, samostojnih odločitev zaradi odnosov znotraj služb ali najavljenih sprememb pokojninske zakonodaje, do masovnih, kjer nekatere lahko imenujemo tudi čistke oziroma kazen za »ne ve se kaj« ali zaradi delitve na »naše« in »vše« ali ker smo predstavljali »stare sile«.

Tako se nas je do danes nabralo okrog 7000 upokojencev, v klube pa nas je včlanjenih 2500, od tega na Koroškem 95 članov in članic. Ne glede na to kar sem povedal, smo lahko vsi skupaj in vsak za sebe ponosni na naše prehojene poti. Naši upokojenski klubi po vsej Sloveniji pa so tista združenja, ki ne delajo nobenih razlik med člani.

Niko Jurišič

Predsednik Zveze klubov upokojenih delavcev MNZ
Republike Slovenije

TUDI UPOKOJENCI SO PRISPEVALI K RAZVOJU IN UTRDITVI UNZ SLOVENJ GRADEC V KOROŠKEM OKOLJU

Ni naključje, da člani Kluba upokojenih delavcev Ministrstva za notranje zadeve Koroška praznujejo 30. obletnico svojega delovanja v istem letu, ko enak jubilej praznuje PU Slovenj Gradec. Samo nekaj mesecev kasneje, ko je bila 1. januarja leta 1980 ustanovljena takratna UNZ Slovenj Gradec, so koroški upokojenci iz vrst organov za notranje zadeve ustanovili svoj klub. Ker je vsak začetek težak, so se tudi člani kluba upokojencev na začetku srečevali s težavami. Kljub temu pa so ob skrbi za svoje člane in za razvoj svojega kluba, prispevali tudi k razvoju drugih naprednih gibanj, povezanih z zaposlenimi v organih za notranje zadeve, predvsem k razvoju sindikalnega gibanja. S svojimi izkušnjami pa so tudi pomagali,

da se je UNZ Slovenj Gradec razvila in utrdila v Koroškem okolju.

Med številnimi nalogami kluba naših upokojenih delavcev naj omenim le tiste, pri uresničevanju katerih je sodelovanje med člani in zaposlenimi v PU Slovenj Gradec bilo in še vedno je najbolj intenzivno. To je področje ohranjanja in negovanja pozitivne tradicije iz delovanja varnostnih služb in organov, zbiranje in objavljanje zgodovinskega gradiva o razvoju in delovanju policijskih ter drugih varnostnih služb in organov ter področje kulturne, športne in predvsem družabne dejavnosti tako članov kluba kot zaposlenih v PU Slovenj Gradec. Stalnica sodelovanja je tudi periodično seznanjanje naših upokojencev z varnostnimi razmerami in s problemi zagotavljanja varnosti na Koroškem.

Zaradi formalno nedorečenih razmerij med Zvezo klubov upokojenih delavcev MNZ Maksa Perca Slovenije in njenimi klubi s Policijo oziroma njenimi policijskimi upravami, je bilo to sodelovanje zadnja leta, še posebej kadar je bilo vezano na uporabo materialno tehničnih sredstev, dokaj oteženo. Odvisno je bilo predvsem od posameznikovega razumevanja pomembnosti tega sodelovanja s člani, ki so praviloma še vedno vdani in pripadni varnostnemu sistemu ter imajo bogate varnostne izkušnje. Z veseljem ugotavljam, da tega razumevanja na Koroškem ni nikoli manjkalo. Tako je teklo sodelovanje pri kar nekaj aktivnostih. Naj omenim le nekaj zadnjih. Organiziranje srečanja članov vseh regionalnih klubov Zveze klubov upokojenih delavcev MNZ Maksa Perca Slovenije na Koroškem in sodelovanje pri nabavi klubskega prapora naših koroških upokojencev v letu 2008.

Sedaj ko je bil podpisan Sporazum o medsebojnem sodelovanju med Policijo in Zvezo klubov upokojenih delavcev MNZ Maksa Perca Slovenije, so zagotovljeni tudi formalni pogoji za določeno materialno pomoč Policije. To bo zagotovo prispevalo, da bo sodelovanje v prihodnje še boljše.

Ob praznovanju visokega jubileja delovanja Kluba upokojenih delavcev Ministrstva za notranje zadeve Koroška, vsem članicam in članom izrekam iskrene čestitke. Želim, da se aktivna pot kluba uspešno nadaljuje in da se klub razvija tudi v prihodnje. To priložnost izkoriščam, da se v imenu PU Slovenj Gradec vsem članicam in članom kluba zahvalim za vso pomoč, nasvete in druge prispevke, katerih smo bili deležni, prej v milici - danes v policiji, v vseh 30 letih delovanja kluba na Koroškem.

Iskrene čestitke in še enkrat iskrena hvala.

Dr. Jurij Ferme
DIREKTOR UPRAVE
VIŠJI POLICIJSKI SVETNIK

V VSEH FAZAH RAZVOJA STE AKTIVNO SODELOVALI

Spoštovane članice in člani »Kluba upokojenih delavcev MNZ« !

Ko sem razmišljala, kaj naj Vam spoštovane članice in člani »Kluba upokojenih delavcev MNZ« ob Vašem častitljivem jubileju, 30. obletnici delovanja povem, sem ugotovila, da pravzaprav premalo vem o Vašem osnovnem poslanstvu in delovanju. Ker pa sem prepričana, da ste posebna, specifična skupina upokojencev, je prav, da se na kratko ozrem na aktivno delovanje vaših članov – miličnikov oz. policistov.

Tako kot delo vsake združbe, organizacije ali skupnosti, je tudi vaše bilo podvrženo spremembam dinamike policijskega dela, ki ga v najširšem pomenu besede lahko označimo kot preventivno. Pri tem mislim zlasti na varnost ljudi, na zaščito premoženja, vzdrževanje javnega reda in miru ter še na mnoga druga področja Vašega delovanja. Zagotavljanje vsega naštetega je bilo v posameznih obdobjih naše zgodovine različno in je izhajalo iz nenehnega spreminjanja družbe, ki se je razvijala bolj ali manj ves čas.

Morda je med Vami še nekaj upokojencev, ki ste delovali kot miličniki v skladu z Zakonom o narodni milici iz leta 1946, ko je bila milica vojaško organizirana in sestavljena iz splošne milice in posebnih služb. Gotovo ste nekateri doživeli tudi transformacije v letu 1953, ko je ljudska milica začela novo obliko terenskega dela in ko je miličnik poleg represivnih opravljal tudi preventivne naloge.

Kasneje, leta 1970, ko je bil sprejet Zakon o notranjih zadevah, je za Vas postal varnostni okoliš tisto težišče dela, kjer ste kot miličniki poleg opravljanja represivnih nalog morali sodelovati še z delovnimi ljudmi in skupaj skrbeli za družbeno samozaščito v enotnem varnostnem sistemu.

Po osamosvojitveni vojni leta 1991, v kateri ste takratni miličniki odigrali pomembno pozitivno vlogo, se je slovenska milica preimenovala v policijo. S tem je bila dana možnost izoblikovanja nove strategije policijskega dela, ki bi jo lahko označili kot varovanje posameznikov in skrb za varnost družbe kot celote.

V vseh teh fazah razvoja ste aktivno delovali. Na osnovi povedanega menim, da se vaše naloge danes v klubu osredotočajo na ohranjanje in negovanje pozitivne tradicije iz delovanja varnostnih služb in organov in na vzpodbujanje zbiranja in objavljanja zgodovinskega gradiva o delovanju policijskih in drugih varnostnih služb. Zagotovo proučujete tudi probleme v zvezi s predpisi pokojninskega in zdravstvenega zavarovanja v cilju zaščite vaših članov ter verjetno ne zanemarjate dejavnosti na področju kulture, športa, druženja, izobraževanja in povezovanja z drugimi lokalnimi društvi ter organizacijami.

Upam, da sem razmišljala v pravi smeri o delovanju vašega kluba in Vam ob tako visokem jubileju čestitam ter želim veliko delovnih uspehov, osebnega zdravja in zadovoljstva. V občinski upravi bi bili zelo veseli, če bi nam poslali kakšen prispevek o vašem delu, da ga bomo lahko objavili v našem občinskem glasilu.

S prijateljskimi pozdravi, vaša županja

Marijana Cigala, dr. vet. med.

KEGLJANJE MI V ŽIVLJENJU POMENI POMEMBEN DEL ŠPORTNE REKREACIJE

Kegljanje, kot ekipna in kot posamezna športna disciplina, je med upokojenimi člani Kluba upokojenih delavcev MNZ Koroška prisotno in priljubljeno že veliko časa. Kljub temu, da na Koroškem pred leti ni bilo veliko kegljišč, predvsem so bila le ta v sklopu Dravskih elektrarn, se je kar precej posameznikov ukvarjalo s to obliko športne rekreacije. Pri našem klubu je ekipa kegljačev prepoznavna predvsem v okviru tekmovanj IPE in Policijske uprave Sl. Gradec, kjer v zadnjih letih posegamo po prvih mestih, tako ekipno, kot posamezno. Udeležujemo se tudi tekmovanj Zveze upokojenih delavcev MNZ Slovenije, kjer pa višje kot do tretjega mesta nismo uspeli prikegljati. V ekipi običajno nastopajo Marija TERTINEK, Slavko LAMPREHT, Ivan ROPIČ, Stane ROŽMAN in Branko ČAGRAN. Najuspešnejši tekmovallec naše ekipe je Marija TERTINEK, ki je na zadnjem tekmovanju delavcev PU Slovenj Gradec postala prvak tako v ekipni razvrstitvi kot posamezno. V krajšem pogovoru nam je v zvezi s kegljanjem povedala naslednje :

Kdaj in kje si pričela s tekmovanji v kegljanju in s katerimi sotekmovalci si takrat nastopala?

S kegljanjem sem se rekreativno pričela ukvarjati leta 1975 na kegljišču v Mariboru – Melju, s takratnim sodelavci UNZ Maribor. Med leti 1975-1977 sem bila članica KK Branik Maribor in sem bila v ekipi, ki je leta 1977 na takratnem državnem prvenstvu Jugoslavije v Novem Mestu osvojila 6. mesto.

V ekipi Kluba upokojenih delavcev MNZ Koroška pa sem pričela sodelovati leta 1998.

Ali ob rekreativnem kegljanju nastopaš tudi kot registrirana tekmovalka?

Od leta 2001 sem članica KK Petrol Energetika Fužinar iz Raven na Koroškem, ki nastopa v 2. ligi Vzhod in se v tem letu poteguje za uvrstitev v 1. ligo.

Kakšne rezultate beležiš v okviru svojega udejstvovanja v kegljanju ?

V ekipi KK Petrol Energetika Fužinar sem v zlati sredini, v tekmovalni sezoni 2008/09 smo zasedle 2. mesto v 2. ligi Vzhod. Kot posameznica in v parih sem dosegla 4. mesto na regijskem tekmovanju Koroške – registrirane tekmovalke.

Nastopam tudi za ekipi DU Radlje, kjer sem v sezoni 2008/09 zasedla v parih 1. mesto, posamezno pa sem bila tretja.

Kaj ti pomeni kegljanje v življenju ?

Kegljanje mi v življenju pomeni pomemben del športne rekreacije, kljub temu, da so treningi in tekmovanja povezani z prevozi, ki mi jemljejo precej prostega časa.

V preteklem letu je ekipa KUD MNZ Koroška v okviru tekmovanj delavcev PU Slovenj Gradec v kegljanju, zasedla prvo mesto, med posamezniki pa si bila prva. Kakšna so tvoja pričakovanja v naslednjih letih?

Predvsem bi si želela čim manj poškodb, kar v preteklosti ni bilo najbolj ugodno. V kolikor mi bo zdravje dopuščalo si želim, da bi dosegala vsaj podobne rezultate kot do sedaj.

Zapisal : Branko ČAGRAN

STRELSTVO KOT ŠPORT, ZABAVA, TRADICIJA ...

Strelstvo človeka spremlja od prazgodovine, ko mu je uspelo izdelati napravo, ki je omogočala, da je ujel plen na večjo razdaljo začenši s kopjem, nadalje z lokom in do prvega strelnega orožja, ki je močno spremenilo razmerja človek – lov – nara-va.

Z razvojem tehnike in sodobne izdelave strelnega orožja se je razvijalo strelstvo tudi v uporabi orožja v športne aktivnosti, kot so lov in tekmovanja v raznih disciplinah.

Želel bi vam prikazati delovanje našega kluba in naših članov v tej športni aktivnosti. Sedaj, ko smo v času praznovanja 30 letnega delovanja našega kluba, se lahko ponosno ozremo na našo vlogo pri gojenju tradicije športnega strelstva v okviru Zveze klubov upokojenih delavcev MNZ Republike Slovenije, kjer se kot ekipa vsako leto udeležujemo tradicionalnih športnih iger upokojenih delavcev MNZ.

Ob tej priliki vam želim predstaviti razmišljanje o strelskem športu enega izmed članov naše ekipe.

PRAPER Otokar je naš član, ki mu ukvarjanje s strelstvom veliko pomeni že od rane mladosti, saj ga je spremljalo skozi življenje kot del zabave, povezane s športnimi aktivnostmi kot so lov, lokostrelstvo in seveda splošno poznavanje orožja z vsemi značilnostmi. Iz odgovorov na naključna vprašanja, ki sem mu jih zastavil, boste lahko zaznali utrip strelstva in se seznanili s strelskimi aktivnostmi našega člana, ki se ponaša s kar lepimi rezultati in doživetji v tej dejavnosti.

Kdaj si se pričel ukvarjati s strelstvom?

Že kot mlad fant sem imel priliko spoznavati različne vrste strelnega orožja, kar me je zelo pritegnilo in me zanimanje za orožje spremlja še danes. Bolj resni pristop sem doživel v dijaških časih, ko sem obiskoval gimnazijo v Mariboru in se tam srečal tudi s streljanjem z vojaško puško, kar je ustrezalo programu takratne obrambne vzgoje. Posebej mi je ostal v spominu dogodek, ko smo izvajali tako imenovano hitro streljanje, pri katerem smo izvedli po 30 strel v čim krajšem času. Seveda sem v poznejšem času spoznal še načine streljanja z avtomatsko puško, pištolo in drugim orožjem, predvsem v času aktivne službe v ljudski milici in po osamosvojitvi v policiji. Vseskozi pa se ukvarjam tudi z lokostrelstvom in lovom z lokom, kar pride posebej v poštev pri mojih lovskih odpravah po drugih kontinentih.

Kakšne rezultate si dosegal v preteklosti?

Poleg številnih dobrih rezultatih v streljanju z raznim orožjem sem najbolj ponosen in vesel rezultata, ki sem ga dosegel na evropskem lokostrelskem tekmovanju v Nemčiji, kjer sem v polfinalu dosegel II. mesto in v nadaljevanju tekmovanja v veliki konkurenci v finalu I. mesto.

Kaj te pri streljanju najbolj privlači?

Že od nekdaj gojim do orožja poseben spoštovan odnos, ki me spremlja pri vseh mojih aktivnostih, od zabave do prenašanja znanja na mlajše strelce in mlade lovce, katerim prenašam znanje o uporabi orožja, streliva in balističnih zakonih.

Katera tekmovanja so ti kot članu ekipe Kluba upokojenih delavcev MNZ Koroška, ki redno nastopa na športnih igrah na nivoju RS, ostala v posebnem spominu?

Poleg prijetnih doživetij na tekmovanjih v streljanju z zračno puško, ki sem se jih občasno udeleževal, sem na republiškem tekmovanju v streljanju z avtomatsko puško in pištolo doživel posebno in zelo poučno presenečenje. Presenetil me je g. PETERNELJ s svojim nastopom, v katerem je izvajal zelo hitro in precizno streljanje in seveda osvojil vsa odličja. Ko sem ga, presenečen nad njegovim uspehom, povprašal kako mu to uspeva, mi je med ostalim zaupal, da je njegov glavni adut trening in spet trening in da je za takratne treninge letno izstrelil celo od 20 do 25 tisoč nabojev. Takrat sem spoznal, da se le z veliko vaje in vztrajnostjo da doseči dobre rezultate ali drugače povedano, le »vaja dela mojstra«.

Dovolite, da se ob koncu prijetnega klepeta in ob priliki 30 letnega jubileja delovanja naših strelskih ekip zahvalim sogovorniku za klepet, vsem nekdanjim, sedanjim in bodočim članom strelske ekipe pa za sodelovanje pri izvajanju te nepogrešljive športne aktivnosti naših članov.

Zapisal: Milan HRIBERNIK

BRAČIČ FRANC – ŠAHOVSKI STAROSTA

Ni naključje, da je šahiranje oz. šahovska igra med našimi upokojenimi člani zelo priljubljena in razširjena oblika preživljanja prostega časa. Iz pripovedi našega upokojenega policista Franca BRAČIČA, velikega ljubitelja te igre in tudi šahovske staroste v naši klubske sekciji je razbrati, da je bilo že pred 60. leti v policiji, takratni ljudski milici, »neuradno zapovedano«, da se morajo vsi policisti naučiti pravil šahovske igre in da se je to v veliki meri tudi izvajalo.

Tej priljubljeni interesni dejavnosti posvečamo posebno pozornost v našem klubu od ustanovitve dalje in jo ustrezno razvijamo ter negujemo tudi sedaj.

V šahovski igri ne vidimo samo tekmovalnega značaja in izkazovanja intelektualnih sposobnosti v razumevanju šahovskega znanja, ampak odlike, ki jih šahovska igra nosi s seboj – disciplino mišljenja, logično razsojanje, koncentracijo, potrpežljivost, odgovornost, borbenost, vzdržljivost...

Dojemamo jo v prvi vrsti kot družabno igro v pravem pomenu besede. Za nas je to prilika in čas za druženje stanovskih kolegov, za sproščen in prijeten klepet, za sproščanje. Je priložnost in prijetna oblika miselne telovadbe, preizkušanja in ugotavljanja lastnih sposobnosti. Čeprav večina naših šahistov ni izrazito oz. preveč tekmovalno naravnanih, se na območju PU Sl. Gradec vključujejo različnih stanovskih šahovskih tekmovanj (v organizaciji IPE, sindikata policistov, vojnih veteranov SEVER, internih tekmovanj našega kluba) in vsakoletnih tekmovanj Zveze klubov upokojenih delavcev MNZ Slovenije.

. Prejeti pokali in šahovska priznanja na klubski ali individualni ravni kažejo, da nam tudi tovrstni uspehi niso ravno tuji, lahko pa bi bili bolj pogosti.

Franč BRAČIČ, upokojeni policist PP Dravograd, nam je povedal:

»Šahovska igra se me je bolj po službeni dolžnosti dotaknila pred 61. leti na PP Bled, kjer sem kot 20-letni miličnik tudi služboval. Kaj dotaknila, kar zgrabila me je. Saj me po tem, ko sem spoznal osnovne zakonitosti šahovske igre, nisem več ločil od nje. Nič koliko ur sem ji v življenju z veseljem namenil in še dandanes rad sedem za šahovnico.

Do upokojitve sem v prostem času kar precej igral s stanovskimi kolegi na PP Dravograd in se redno udeleževal različnih občinskih šahovskih tekmovanj, tudi memorijala R. Poberžnika v organizaciji Šahovskega kluba Dravograd. Po upokojitvi sem šahiral še več, dvakrat tedensko v Šahovskem klubu Dravograd, s prijatelji doma, redno pa na srečanjih naše klubske sekcije. Tudi tekmovanj je bilo precej. Redno, skoraj vseh trideset let, sem se udeleževal republiških tekmovanj Zveze klubov, kjer sem praviloma igral na prvi ali drugi deski. Z leti opažam, saj sem si jih naložil že 80 in da me tekmovanja premočno izčrpavajo, vendar igranja ne bom opustil. Igranje šaha mi pomeni zelo veliko, saj je sestavni in neločljivi del mojega življenja.

Ob spoštljivem jubileju našemu šahovskemu kolegu iskreno čestitamo in mu želimo še mnogo zdravja ter šahovskih uspehov!

Zapisal: Slavko VERČKOVNIK

SPRETNOST IN DOMIŠLJIJA NA POTI PRAVE UMETNOSTI

LOTKA NENADIČ se je rodila 2. oktobra 1944, v času najhujše vojne vihr. Že kot dojenčica je okusila vse krutosti takratnega časa. Ampak naša Lotka, v rojstnem listu zapisana Lizelota, je vse to preživela in postala dobra mama, žena in na koncu še babica. Svojo prvo službo je nastopila v restavraciji »Na klancu – p.d. Pri Kajzerju«, od tam pa jo je službena pot vodila na Postajo milice Dravograd, kjer je tudi dočakala upokojitev. Skupaj z možem Vitkom imata tri otroke in 5 vnukov. Po upokojitvi je ves svoj prosti čas posvetila ročnim delom in še danes neumorno ustvarja nove umetnine.

Kdaj si se pričela ukvarjati s to dejavnostjo?

Moji prvi začetki segajo v leto 1986, ko sem bila zaposlena kot snažilka na tedanji Postaji milice Dravograd. Skupaj s sodelavko Miro in ostalimi smo se dogovorili, da ob Dnevu žena pripravimo razstavo tistih izdelkov, katere žene same izdelujemo doma. Razstavljala sem različne pletene izdelke iz volne, bombaža, poslikave na steklu, suhe aranžmaje in drugo. To razstavo je dopolnjevala še mlada kreatorka oblačil V. Vitrih s svojimi skicami. Kljub temu, da je bila razstava v prostorih tedanje PP, je bil obisk zelo dober.

Kaj te je navdušilo k temu?

Ko sem hodila v osnovno šolo, sem se vključila v krožek ročnih del. Največ pa sem se naučila od svoje mame, katera me je naučila vseh teh ročnih spretnosti. Ko sem se poročila, so hitro prišli tudi otroci in zaradi veselja, da sem sama kaj naredila za svoje otroke, sem vedno bolj pogosto izdelovala različne izdelke zanje, nato še za sorodnike, sosede in druge. Kljub temu, da sem imela tri majhne otroke in službo, sem vse to počela zvečer, ko so otroci spali. To delo pa me je tudi vedno bolj privlačilo.

Kakšne so tvoje izkušnje z razstavami?

Razstave prirejam že od leta 1986, torej bom letos razstavljala že 24-tič in pri organiziranju teh nisem imela nobenih težav. Največ so mi pri tem pomagali mož Vitko, sin in obe hčerki, za aranžiranje, priprave prostora in drugo pa sem poskrbela tudi sama. Poudariti pa moram, da so odgovorni v takratni občini Dravograd, še posebej pa na Postaji milice, imeli zelo pozitiven odnos do organiziranja razstav in sem jim za to še danes zelo hvaležna.

Kdaj je nastopila tista prelomnica, ko si hotela nekaj več?

Želja je tlela vseskozi. Leto 2006 pa je bilo tisto prelomno leto, ko so moje izdelke lahko občudovali tudi drugod po Sloveniji. Tega leta sem od Obrtne zbornice Slovenije prejela tudi CERTIFIKAT ZA DOMAČO OBRT. To me je najbolj razveselilo, saj sem si tega zelo želela. S tem je bil poplačan ves moj trud. Prav tako so mi ideje kar same lile na plan in vedno bolj sem se posvetila temu delu, za katerega sem sprejela tudi vrsto priznanj.

Kako bi opisala svojo pot »ustvarjalke« ročnih del?

Najprej sem začela s cvetličnimi aranžmaji za 8. marec in ob Dnevu mrtvih. Pleteni izdelki so rasli tako kot moji otroci in jih je bilo toliko, da vseh ne morem prešteti. Nato sem ugotovila, da znam tudi lepo vesti. Vezla sem prtičke, prte, zavese, pregrinjale, in to zelo veliko. Ob razstavah, katere sem sama aranžirala, so mi prav prišli tudi izdelki slikanja na steklo z različnimi motivi. Pri kvačkanih izdelkih, katerih je največ do sedaj, pa ne bi mogla povedati natančne številke. Potem sem skupaj z možem razstavljala različne pirhe, v letu 2008 celo 1000 različnih.

V letu 2009 sem razstavljala na več mestih, tradicionalna pa je vsakoletna razstava pirhov v kraju Dravograd, na katere se pripravljam preko celega leta. Letos sem dobila povabilo za sodelovanje na Mednarodnem festivalu VEZILSTVA v Velenju. Za to razstavo sem pripravila izvezene pogrinjke ob praznovanju Velike noči. S potekom in udeležbo svoje razstave sem bila zelo zadovoljna.

In kakšni so tvoji načrti ter želje za naprej?

Tudi letos bom naredila razstavo svojih del. Ta razstava bo potekala v drugi polovici meseca marca v prostorih TI pisarne Dravograd, v Trgu 4. julija. Tokrat se bom potrudila, da bodo na ogled povsem drugačni izdelki, kot pa so bili prejšnje leto in ne bo poudarek samo na pirhih. Načrtov imam precej, a so težave pri nabavi materialov, ki so se močno podražili in bodo moji načrti zato kar precej omejeni. Sicer pa bom to počela tako dolgo, dokler mi bo zdravje to dopuščalo. Zato si želim le obilo zdravja, da bom lahko to še dolgo delala.

Lotki želimo še obilo ustvarjalnih let, da se bo lahko tudi še naprej predstavljala med nami s svojimi izdelki in razstavami.

Zabeležila: Mira VIHER.

MOJ KONJIČEK – GOJITEV MALIH ŽIVALI

Do koder sega moj spomin za nazaj, je bil ta vedno povezan z živalmi. Poleg malih živali sem gojil tudi nemške ovčarje, imel pa sem tudi konja. Največ časa sem se ukvarjal z vzrejo nemških ovčarjev in srna pinčev, saj sem imel svojo psarno. Nekaj let sem bil tudi vodnik službenega psa policije.

Po bolezni in invalidski upokojitvi sem se zaradi prezahtevnosti kinologiji moral odpovedati, nisem pa opustil vzreje malih živali, ki ni tako zahtevna. Ker na Koroškem deluje DRUŠTVO GOJITELJEV MALIH ŽIVALI (DGMŽ), me je pred desetimi leti rezervni policist navdušil, da postanem njihov član.

Prej ne-pasemske živali sem sedaj zamenjal s pasemskimi in to z domačimi kunci pasme Kalifornijec. Z njimi sem odšel tudi na društvene razstave, kjer sem dosegal lepe rezultate in to je bila vzpodbuda, da sem začel vzrejati še domače kunce pasem Burgundec, Kalifornijec, Ruski kunec, Saški kunec in Ruski pritlikavi kunec. Zanimala pa me je tudi perutnina in sem začel vzrejati avtohtono Štajersko kokoš in to v beli jerebičasti barvi, kakor tudi Pritlikavo štajersko kokoš v rjavi barvi. Imam pa tudi golobe golšarje pasme Bavarski golšar in občasno Slovenskega Beloglavčka. Moji prijatelji pa tudi vedo, da so večkrat ob malici bili postreženi s strani moje žene s prepeličjimi jajčki iz domače reje.

Marsikdo me včasih vpraša ali se mi to izplača? Da, izplača se! Če znaš opazovati živali in z njimi delati, ti to vračajo in to je tvoje osebno zadovoljstvo. Pri pravilni razporeditvi pa si tudi same kaj zaslužijo za hrano in preskrbo.

Z vsemi živalmi, ki sem jih naštel, pa tudi tekmujem po raznih razstavah v Sloveniji in v Evropi. Udeležujem se društvenih, meddruštvenih, državnih in evropskih razstav. V desetih letih sem dobil okrog 60 pokalov, čez 30 medalj, in 20 diplom za moje živali, ki so dosegale najvišje ocene kvalitete. Zelo sem ponosen na rejsko leto 2006/2007, ko sem sprejel evropsko medaljo za najboljšega slovenskega gojitelja perutnine.

Seveda pa niso vedno samo pohvale in pokali, pridejo tudi krizna in slaba obdobja ter slabi rezultati, katere je treba preboleti in začeti znova.

Za moje osebno delo v DGMŽ na Koroškem sem bil tudi nagrajen z značkami: bronasto, srebrno in zlato, katere se imenujejo po Antonu Lehrmanu, znanemu gojitelju perutnine iz preteklosti. Najbolj pa sem ponosen na rejno leto 2009 in to predvsem na rejo perutnine, s katero sem dosegel največ. Lepo je prebrati v tisku članke, kot je:

»Edini Slovenec, ki je na minuli 26. Evropski razstavi v Nitri na Slovaškem postal dolgoletni vzorni gojitelj, kar je dosegel s Slovensko avtohtono pasmo perutnine ŠTAJERKO v beli barvi. Poleg naslova MOJSTER EVROPE, s katerim je bila nagrajena njegova kolekcija štirih živali, je prejel še naziv PRVAK EVROPE in sicer tako za kokoš kot tudi za petelina, dobil pa je tudi častno nagrado. S temi nagradami pa je postal tudi najuspešnejši gojitelj perutnine te pasme v Evropi in doma«.

Moram pa tudi priznati, da sem s svojimi živalmi ali pa za nje prepotoval v teh letih skoraj celo Evropo, kar poprej nisem celo življenje.

V svojem in v imenu vseh članic in članov, ki se ukvarjajo z ljubiteljskimi dejavnostmi, čestitam ob 30. obletnici delovanja našega kluba!

Nekdanji miličnik oz. policist, ki se je leta 1992 upokojil kot komandir Policijske postaje na Ravnah na Koroškem

Franč SEREC

PRAZNOVANJE 30. OBLETNICE IN TISK BILTENA SO NAM OMOGOČILI:

ANALIT d.o.o.
Koroška 61a
2360 RADLJE OB DRAVI

BIJOL d.o.o.
Livarska 17
2367 VUZENICA

FOLKLORNA SKUPINA »REJ«
Tomaška vas 14
2381 ŠMARTNO PRI SL. GRADCU

OBČINA DRAVOGRAD
Trg 4. julija 7
2370 DRAVOGRAD

OBČINA VUZENICA
Mladinska 1
2367 VUZENICA

POLICIJSKA UPRAVA SL. GRADEC
Francetova 9
2380 SLOVENJ GRADEC

PREVOZNIŠTVO »ARAUŠ Ivan«, s.p.
Črneče 1
2370 DRAVOGRAD

PRORELAX, d.o.o.
Gortina 145b
2366 MUTA

ZAVAROVALNICA TRIGLAV d.d.
Območna enota Sl. Gradec
Pohorska 12
2380 SLOVENJ GRADEC

ZAVAROVALNICA MARIBOR d.d.
Poslovna enota Sl. Gradec
Francetova 7
2380 SLOVENJ GRADEC

triglav

